

§ 40.

Derksom nogen Skibsfører seiler bort fra en Lods uden at have betalt ham, hvad der ifølge denne Lov tilkommer ham, skal han, foruden at betale de skyldige Lodspenge m. v., endvidere erlægge dobbelt saa meget i Bøder.

Ansør Skibsføreren sig ikke pligtig at erlægge den ham affordrede Betaling, bør Lodsvesenet paa Lodsens Forlangende paase, at Skibet ikke affeiler, førend Skibsføreren har stillet antagelig Sikkerhed for den fordrede Betaling og Sagens Omkostninger, samt skriftlig opgivet en paa Stedet bosat Mand, for hvem Stævning kan ske.

§ 41.

De ved Lodsningen indkomne Lodspenge saavel som Betalingen efter § 33, 3die og 5te Stykke og § 35 tilfalde Lodsriets Kasse. Dog kan der ved Lodsriets særlige Reglement tillægges Lodsriets i Lærepenge en for Lodsens Andel af Lodspengene og de nævnte Betalinger.

Etmaals- og Hjemrejspengene tilfalde vedkommende Lods.

Landsætningspengene opkræves af den Lods, der landsættes, og afgives til det Lodsri, som har besørget Landsætningen. Hvorledes de skulle anvendes, bestemmes i Lodsriets særlige Reglement.

Naar Lodsningen er betalt efter Overenskomst, tilfalder der Lodsri af Betalingen saa meget, som Etmaals-, Hjemrejs- og Lærepengene vilde have udgjort.

Hvis Lodsri er en HjælpeLods, beholder han selv hele Betalingen efter Fradrag af Ombord- og Landsætningspengene, men Lodsriet skal paase, at han ikke tager højere Betaling end den i Laxten fastsatte.

§ 42.

Af den Lodsriets Kasse efter foregaaende Paragraf tilfaldende Lodsfortjeneste svares 4 pCt. til Pensionskassen, 4 pCt. til Sollekassen, hvor en saadan findes, og den i § 4 sidste Stykke nævnte Betaling til Lodsformanden, naar en saadan er ansat. Procentafgiften til en Pensionskasse skal dog med Ministerens Samtykke kunne forhøjes eller nedsættes, naar der blandt de paagældende Lodsri er Stemmeflerhed derfor.

Det Beløb, som bliver tilbage efter Afholdelsen af ovennævnte Procentafdrag m. v., fordeles ved hvert Lodsri saaledes, at Lodsoldermanden eller Lodsformanden erholder 1½ Part, den eller de ældste Lodsri, dog ikke over Halvdelen af samtlige Lodsri, ligeledes hver 1½ Part og de øvrige Lodsri hver 1 Part, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at en Forandring i den nu gjældende Fordelingsmaade kan udsættes indtil indtrædende Vacance. Men hvis Gjennemsnitsindtægten af Lods- og Priskepenge ved noget Lodsri i de sidste 5 Aar før 1ste Januar 1879 har været saa ringe, at de yngre Lodsri herved ikke vilde faae 700 Kroner aarlig, skal Lodsfortjenesten deles lige mellem Lodsoldermanden eller Lodsformanden og hver af Lodsriene.

Det fastsættes i de enkelte Reglementer, hvorledes Fortjenesten i Genhold hertil skal fordeles mellem Lodsriene.

Ministeren skal være bemyndiget til, naar Forholdene ved enkelte Lodsrier, de 3 Sund-Lodsrier undtagne, maatte tale herfor, at træffe afvigende Bestemmelser om Fordelingen, navnlig ogsaa saaledes, at Lodsfortjenesten ikke fordeles mellem Lodsriene, men tilfalder den, der har dført Lodsningen.

Forholdene ved de Lodsrier, der kun kunne betragtes som Havn-Lodsrier, eller ved hvilke Indtægten af Lodsningen er saa ubetydelig, at Lodsri væsentligst maa ernære sig ved